

el butlletí

B96 Setembre de 2017

Casal dels Catalans de Califòrnia

LA DIADA DEL SI
REFERÈNDUM & DEMOCRÀCIA

Índex

Carta del President <i>Letter from the President</i>	1-2
Activitats del Casal <i>Casal activities</i>	3-13
Recepta <i>Recipe</i>	14
Obituari <i>Obituary</i>	15
Articles <i>Articles</i>	16-31
Biografia mecenes Casal <i>Biography of a patron</i>	31

Casal dels Catalans
de Califòrnia

PO BOX 91142
Los Angeles, Ca 90009
tel. +1 310 640 88 47

info@casalcatalalosangeles.org
www.casalcatalalosangeles.org

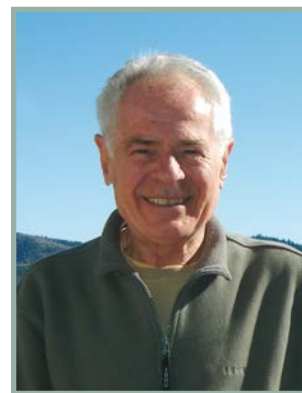
Segueix-nos al Facebook a
Casal dels Catalans de Califòrnia

Carta del President sortint

En aquest butlletí em toca acomiadar-me com a president del Casal i presentar el nou president. Serà un gust fer-ho. Es tracta de l'Ignasi Mas a qui els socis del Casal van elegir en les eleccions al Consell del passat mes de juny. L'Ignasi va venir a Califòrnia fa uns cinc anys i gairebé des del primer dia de la seva arribada ell i la seva esposa Elena han estat involucrats amb el Casal, ajudant en les seves activitats i participant en les reunions del Consell. És jove i aporta sempre bones idees per millorar-nos i posar-nos més al dia.

L'Ignasi és nascut a Barcelona i és en la Ciutat Comtal on ha viscut gairebé tota la seva vida. Fa poc el matrimoni ha tingut un nen, l'Eric. L'afició principal de l'Ignasi és córrer per la muntanya! Tot i que diu que des que ha nascut l'Eric no es pot escapar tan fàcilment a fer la seva gimnàstica.

Ha estat una bona experiència per mi ser president novament per una temporada i agraeixo molt la confiança i la bona col·laboració que el Consell i

Pere Garriga

Casal dels Catalans
de Califòrnia

PO BOX 91142
Los Angeles, Ca 90009
tel. +1 310 640 88 47
info@casalcatalalosalosangeles.org
www.casalcatalalosalosangeles.org

Segueix-nos al Facebook a
Casal dels Catalans de Califòrnia

CRÈDITS

Editora en cap
Anna Torrents

Coeditor
Pere Garriga

Correctora, Traductor
Silvia Comasòlivas
Pere Garriga

Col.laboracions
Norma Vargas
Anna Torrents
Gemma Repiso
Jordi Ortega
Joaquim Vallvé
Ignasi Mas
Alicia Moliner
Ralph Preston
Carme Roig
Fabià Rubio

Disseny
Ornella Torralba

Foto portada
Diada 11 Setembre del 2017
de VilaWeb

Les opinions expressades al
Butlletí són les dels autors/res
dels articles

Amb el suport de la

Fet amb **Scribus**
Made with **Scribus**

els socis han tingut sempre en mi. Amb tot, no deixo el Consell ja que continuaré com a vicepresident.

Ara que ja he complert 80 anys no puc menys que reflexionar sobre el de pressa que passa el temps i com van canviant les coses. Sembla ahir que ens reuníem en una de les sales de la parròquia de Santa Teresa per les primeres reunions del Consell, i d'això en fa més de 35 anys. El primer president del Casal era el rector d'aquesta parròquia, l'escolapi Ramon Martí, que coneixíem com a Rammar. Precisament fa pocs dies va morir Rammar a Barcelona en una residència de sacerdots de la tercera edat. En aquest butlletí en faig un record. I no n'és pas ell l'únic d'aquell primer consell que ja no està en aquest món. És la llei i/o el preu de les nostres vides. Cadascuna té una caducitat. Cal doncs aprofitar el temps que ens toca de la millor manera possible.

El Casal va fent el seu bon camí. Parlem en aquest butlletí de les activitats dels últims mesos i d'algunes que estan per venir properament. Agraïm sempre el vostre interès per participar-hi i mantenir viu l'esperit de la terra catalana en aquesta costa tan llunyana.

A WORD FROM THE PRESIDENT

It is my turn, in this Butlletí, to say farewell as president of Casal and introduce the new president. It is my pleasure to do so. He is Ignasi Mas who the members of Casal elected this past June in our Consell, Board of Directors, elections. Ignasi came to California some five years ago and at the first opportunity after his arrival he and his wife Elena has been involved with Casal, helping in its activities and participating in its meetings. He is a young man and he always contributes good ideas on how we can improve and stay abreast with the constantly changing world we live in.

Ignasi was born in Barcelona and it has been in this city where he has lived most of his life. The couple has recently had their first baby, a boy named Eric. Ignasi's main passtime is mountain jogging! However, he says he doesn't get that many opportunities these days after Eric's birth to get away to do his exercise.

It has been a good experience for me to be president again for a spell. I am grateful for the trust and collaboration that the Consell and the members have always shown me. However I am not leaving the Consell, as I will continue to serve as vice-president.

Now that I'm already 80 I cannot but reflect on how fast time has gone by and how things have been changing. It seems like only yesterday that we were gathering in one of the halls of Saint Teresa's parish where the first meetings of Casal would

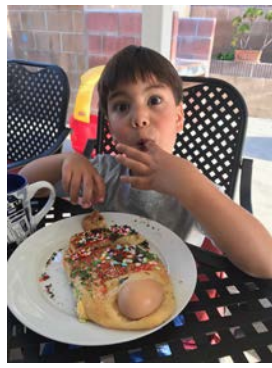
take place... that was 35 years ago. The first president of Casal was the pastor of this parish, the Escolapian priest Ramon Marti, which we know as Rammar. As a matter of fact only a few days ago from the time I am writing these lines Rammar died in Barcelona at a residence of retired priests. In this Butlletí you will find my recollections on him. And he certainly is not the only one from that first Consell who no longer is with us. That is the law and/or the price of living. We all have an expiration date. We must therefore try to make good use of our time. Casal continues making its good tracks. We speak in this Butlletí of our recent activities and those that are to come shortly.

We are grateful for your interest to participate in our events and maintain alive the spirit of the Catalan country in these distant shores.

ACTIVITATS del CAU

Pasqua: Tot aprenent a fer mones

Els nens del Cau aprenen a fer la mona. *The Casal Kids are learning how to make the easter cake.*

ACTIVITATS

2-3 Madrid-Barça per Sant Jordi. Quina Diada!

per Anna Torrents

Aquest any la Diada de Sant Jordi caigué en diumenge i coincidí amb el Clàssic! Quina festassa! La Brew Kitchen Ale House a Los Alamitos és el lloc ideal per veure partits de transcendència com aquest. Els amos són uns fanàtics del Barça i alguns dels cambrers del Madrid, el còctel perfecte per una vetllada tal com cal. Vegeu www.brewkitchenalehouse.com

La Lindsay i el Joe Maggiore, la filla i el gendre de la Núria i el Quimet Andreu, ens reserven la millor taula del restaurant per a l'ocasió, amb pantalla gegant inclosa, perquè no ens perdem cap detall del partit. Com que és Sant Jordi arribem amb antelació per decorar el reservat amb banderoles de la senyera. La Carme Roig i el Ralph han portat unes roses magnífiques del seu jardí. Les col·loquem al bell mig de la taula juntament amb els llibres que cadascú ha portat per poder fer un intercanvi quan s'acabi el partit. Aquest any, de llibres i roses i de Barça i Madrid.

El Casal fa propaganda de les activitats que organitza pel Facebook i pàgina web. I sempre tenim la sort que apareixen nouvinguts. Aquest any, un futbolista català professional retirat amb la seva dona americana que s'acabaven de traslladar a Califòrnia de Carolina del Nord.

Als Estats Units és hora de dinar quan comença el partit. Tot a punt i que no pari ni el menjar ni el beure! La selecció de cerveses que tenen a la cerveseria és impressionant. Comença el partit! Pica-pica, crits, cervesa, escridassades, més cervesa, més menjar, patiment, abraçades, més crits i alegria, s'acaba el partit! 2-3 per Sant Jordi! Quina Diada!

Després de la victòria, el Ralph reparteix les roses a totes les dones assistents, fem una breu sinopsi dels llibres que hem portat, per tenir més criteri a l'hora d'escollir, i finalment cadascú tria el llibre que més li agrada. La casa convida a una copa de cava per celebrar la victòria del Barça i la vetllada s'acaba amb un visca el Barça i un visca Catalunya, lliure!

2-3 MADRID-BARÇA ON SAINT JORDI. WHAT A "DIADA"!

This year Saint Jordi's feast day happened on a Sunday and coincided with the classic soccer game between Barça and Madrid! Really fantastic! The owners of the establishment are fans of Barça and some of the waiters are fans of Madrid, a perfect cocktail to enjoy even better the evening. Look for the place at www.brewkitchenalehouse.com

Lindsay and Joe Maggiore, the daughter and son-in-law of Nuria and Quimet Andreu, reserved the best table in house for the occasion, with a giant screen included, so that we could not miss a single detail of the game. Because it is Saint Jordi we arrived a little beforehand to decorate the place with flags of Catalonia. Carme Roig and Ralph have brought along some beautiful roses from their garden. We placed them in the center of the table with a few books that each of us had brought along so that we could exchange them at the end of the game. This year we had books, roses and the Barça-Madrid.

Casal has been advertising the game on Facebook and on its website. And we're also lucky to have a few newcomers. This year a professional retired Catalan soccer player and his wife who had just arrived to California from North Carolina join us.

In the US it is dinner time when the game starts. All is ready, let no the food or drink lack! The bar has an excellent selection of beer. The game starts! We try some tapes, we shout, drink beer, cry, more beer, more food, we suffer, we embrace, we shout more and are exhuberant! The game ends 2-3.Barça wins for St. Jordi! What a day!

After the victory, Ralph distributes some roses to all the attending ladies, we make a brief synopsis of the books that we brought along so that people are aware of their choices and finally we all choose our book. The restaurant invites us to a glass of Cava to celebrate Barça's victory and we all cry out: "Long live a free Catalonia! "

ACTIVITATS

La primera edició del Simposi d'Estudis Catalans a Califòrnia fixa les bases per a la reflexió i la difusió de la cultura catalana a la costa oest dels Estats Units

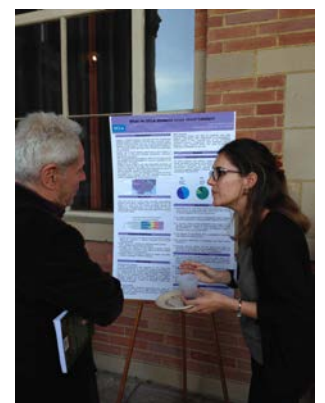
per Gemma Repiso

El "De Llibres i Roses: Primer Simposi d'Estudis Catalans a Califòrnia", que va tenir lloc el 24 i 25 d'abril a la Universitat de Califòrnia a Los Angeles va acollir una vintena de catalanistes i catalanòfils vinguts de Canadà, Colòmbia, Barcelona, València, de la República Txeca i d'arreu dels Estats Units. A més, l'acte va comptar amb l'assistència de membres del Casal de Catalans de Califòrnia, el lectorat de català a la Universitat de Califòrnia, Berkeley, responsables de la biblioteca pública de Los Angeles, i estudiants i professors de la comunitat d'UCLA. El simposi va comptar amb el suport del Department of Spanish and Portuguese, el Center for Medieval and Renaissance Studies, el Center for European and Russian Studies, el Department of Linguistics, el Center for Digital Humanities a UCLA, l'Institut Ramon Llull i el Casal dels Catalans de Califòrnia.

El director del departament de Spanish and Portuguese, Hector Calderon; el catedràtic en estudis medievals i responsable dels estudis catalans a UCLA, John Dagenais; i la lectora de català, Gemma Repiso i Puigdelliura; van inaugurar dilluns la conferència a l'edifici central del campus de la universitat. Durant un dia i mig, els assistents van poder compartir i debatre les seves recerques més recents en els camps de la lingüística, la literatura i la cultura. En les sessions de lingüística, els temes que van centrar l'atenció van ser la variabilitat fonètica i fonològica, l'adquisició dels clítics o l'expressió dels complements en els verbs psicològics. En la literatura, les comunicacions van girar al voltant de la Guerra Civil, l'exili, i la figura de la dona, tractant obres com La fugida, Homenatge a Catalunya o La indiana. Els treballs cinematogràfics de Jordi Grau i Bigas Luna també van ser protagonistes pel que fa a la creació de la identitat catalana a través dels espais i les caracteritzacions europeitzants. Finalment, també es va reflexionar sobre l'adaptació de la llengua catalana en entorns digitals i sobre les possibilitats de l'exportació de la música i l'òpera a l'exterior amb el programa del Liceu, Òpera Oberta.

A la tarda de dilluns, vam gaudir d'una vetllada amb llibres i roses a càrrec de l'Institut Ramon Llull i del Casal dels Catalans de Califòrnia, en què vam celebrar amb nostàlgia i alegria la festa de Sant Jordi.

El lectorat de català ha fet un pas endavant en la consolidació d'un simposi anual que vol ser un punt de referència per tal de teixir una xarxa d'investigadors d'estudis catalans a la costa oest.

THE FIRST EDITION OF THE SYMPOSIUM OF CATALAN STUDIES OF CALIFORNIA HEREBY ESTABLISHES THE BASIC CONSIDERATIONS FOR THE DIFFUSION OF CATALAN CULTURE ON THE WEST COAST OF THE UNITED STATES.

'About Books and Roses: First Symposium of Catalan Studies of California', held on the 24th and 25th of April at the University of California of Los Angeles gathered together some 20 Catalan Investigators and Catalanophiles from Canada, Colombia, Barcelona, Valencia, the Check Republic, and the US. Also, the event included members of Casal dels Catalans de California, the Catalan Lectureship at UC Berkeley, officers of the Los Angeles Public Library, and students and professors of UCLA. The symposium was also supported by the Department of Spanish and Portuguese, the Center for Medieval and Renaissance Studies, the Center for European and Russian Studies, the Department of Linguistics, the Center for Digital Humanities at UCLA, the Institut Ramon Llull and Casal dels Catalans de Califòrnia.

The director of the Departament de Spanish and Portuguese, Hector Calderon, the professor of Medieval Studies and responsible for Catalan Studies at UCLA, John Dagenais, and the Catalan Lecturer Gemma Repiso i Puigdelliura, opened on Monday the session at a central building location of the university campus. During a day and a half those in attendance were able to share and debate their most recent research results in the field of linguistics, literature and culture. In linguistics, the subjects that attracted the most attention were the variations of phonetics and phonology, the acquisition of clitics or the manner in which complements are expressed in psychological verbs. In literature, the talks were centered on the Spanish Civil War, the exile, and the manner in which women are presented in such works as La fugida, Homenatge a Catalunya o La indiana. The film work of Jordi Grau and Bigas Luna were also presented as important creators of Catalan identity through European locations and characterizations. Finally, some thoughts were provided on how Catalan has been adapting to the digital media and on the possibilities of exporting music and opera abroad with the Liceu program known as Opera Oberta.

On Monday afternoon we enjoyed a session of books and roses presented by the Institut Ramon Llull and the Casal dels Catalans de California, in the course of which we celebrated with mirth and nostalgia the Feast of Sant Jordi.

The Catalan Lectureship has taken a step forward in the consolidation of an annual symposium which endeavors to become a point of reference to establish a network of research of Catalan studies on the West Coast.

ACTIVITATS

Aplec de Primavera 2017

per Carme Roig

Com cada any, el dia 30 d'abril el Casal del sud de Califòrnia va celebrar el seu semianual aplec de primavera al preciós parc del Rancho Dominguez. De bon matí, un bon grupet de joves van començar tots els preparatius d'aquesta diada tan entranyable. Diada en què celebràvem Sant Jordi i la Mare de Déu de Montserrat, patrona de Catalunya.

A les 10 del matí es van començar a portar tots els estris necessaris que estan en un magatzem al costat del Rancho, per fer les paelles tan esperades per tothom. Els joves estudiants becaris Balsells van ser els encarregats de començar a fer els preparatius de la paella, rentar i coure el peix i el pollastre, i fer el sofregit sota la direcció de l'Ignasi Mas. Mentrestant, la mainada estava distreta o bé fent treballs manuals o corrent i jugant pel magnífic parc del Rancho. Per altra banda hi va haver la parada de tapes: formatge, fuet, olives farcides i sangria per beure. Tampoc hi va faltar la parada de llibres i les roses que es van regalar a totes les noies en honor de Sant Jordi, dia del llibre i la rosa.

L'aplec és una de les festes de retrobament de velles amistats. Molts de nosaltres i a causa de les distàncies que tenim en aquesta ciutat, potser no ens havíem vist des de l'últim aplec o festa del Casal i sempre és bonic retrobar-te i posar-te al corrent. Les paelles, l'amanida, el pa i les postres; ja estava tot a punt gràcies al treball de tots els estudiants. La gent va començar a fer cua i al cap de poca estona ja tothom seia i menjava. Es notava que hi havia gana perquè el soroll va baixar molt. Després de dinar alguns atrevits van fer una bona rotllana i van ballar unes quantes sardanes. Algú va dir que això anava molt bé per fer baixar la panxa. Tornava a ser hora de dedicar una estona als més petits de la colla. Hora de trencar l'olla! O pinyata com ho diuen aquí. Com en cada aplec, es va rifar tot un senyor pernil i també tota una colla de regalets que amb molt d'amor i afecció la Montse Jason i l'Eli van preparar.

Un altre dia inoblidable de reunió amb els catalans i simpatitzants del sud de Califòrnia. Moltíssimes gràcies a tots els que vam col·laborar assistint i organitzant aquesta vetllada tan nostra. Fins a la propera.

SPRING PICNIC 2017

As is tradition, Casal dels Catalans celebrated their biannual spring picnic at the beautiful Dominguez Ranch Park. Early in the morning, a group of volunteers started to get ready for a very special day. Celebrating “Sant Jordi” or Saint George Day, and Our Lady of Montserrat, both patron Saints of Catalonia.

At 10:00AM the volunteer group started the day transporting all the equipment necessary from the storage next to the Rancho, to start the preparation of the paellas, that so many people were waiting for. The young group of Balsells Fellowship Students were in charge of the preparation of the three paellas. They cleaned and cooked the fish and chicken and prepared all the makings for the “sofregit” which is a special tomato sauce used in the preparation of a paella. This time all the cooking was under the supervision of Ignasi Mas. Meanwhile, the children were busy either doing some arts and crafts or running and playing around the spacious Rancho Park. On the other side, and more for the adults, there was a stand selling “tapas”, or little dishes, with “fuet”, a type of dry salami, cheese and anchovy stuffed olives, and sangria to drink. We celebrated the day of the Book and the Rose! So, there was a stand with books to buy, borrow or exchange and roses for all the ladies in attendance.

Spring picnic is a time to meet again for many people. Many of us, due to the distances, Casal picnics or other gatherings are the only time to get together and catch up. Paellas, salad, bread and fruit were ready thanks to the dedication of all the Balsells Fellowship students. People started lining up and before too long, everybody was enjoying the delicious dinner. You could tell, because the noise was not quite so loud. After eating and enjoying the conversations at the table, some brave ones danced a few “sardanes” which is a typical folk dance of Catalonia. Someone said: “This is good exercise after such a great dinner!” And then it was time for the younger crowd, time for the piñata! Children lined up patiently to hit the piñata and grab all the loot they could. As it is usual at all the picnics, Casal raffles a very nice cured ham. In Catalan it is called “pernil”. Of course, the couple winning the raffle were very happy and said that they would share it! LOL.

It was another memorable day were Catalans and friends of Catalans reunited again in Southern California. Thank you so much for all the hard work to all the volunteers and organizers of the event. You made it possible for yet another very special day. See you soon!

ACTIVITATS

Sant Joan. Nit Màgica

per Jordi Ortega

Poca gent envia una invitació massiva via *email list* per fer una festa a casa seva. Però així d'hospitalaris són la Carme i en Ralph: de fàbula, com aquella misteriosa nit. El motiu? La revetlla de Sant Joan. La celebrarem dies abans, el 10 de juny, perquè al Casal de Catalans de Califòrnia som així.

Poc a poc van anar aterrant les famílies, que es van asseure en una constel·lació de taules, fent pinya a mesura que queia la nit. N'hi ha que feia cinc anys o més que no ens vèiem. Cap problema: semblava com si fos ahir. Un nen *Made in California* nedava amb calçotets del Barça, i tots els petits jugaven com si es coneguessin de tota la vida. Quin recordatori de l'esperit. Perdoneu-me si no us esmento, vingueren en Quim, la HeeJoo, l'Ignasi, l'Elena, la Montse, l'Esther, dues Annes, dos Jordis, i molts més. N'hi havia de Barcelona, de Tarragona, de Corea, de Xile, i per si encara en voleu més, també en teníem fins i tot de Vilafranca del Penedès. Era com un referèndum no escrit de personalitats i cultures, on hi predominava el sí de: Sí, i tant que riurem! I tant que menjarem!

De menjar deliciós n'hi havia per donar i vendre. No sé qui va portar la coca, però va elevar el concepte de *potluck* a dimensions pirotècniques. Llavors en Ralph va encendre la foguera i les flames encengueren els ulls que cremaven amb un rerefons negre, mirall d'estels del nord i del sud. Flamejaven gots de rom cremat que ens unien més i més. Vam cantar *El Meu Avi* en català, i qui sap si també en anglès.

Al final, la gran pregunta: ens tornarem a veure? Ja ho veuràs, i tant que sí. Nit de màgia, esperança i aventura. Al Casal dels Catalans, tots som amics.

SAINT JOHN. MAGICAL NIGHT

Few people send massive invitations via large email list for a party at their house. But that's how welcoming Carme and Ralph are: It's their kind of hospitality, as fable-like as that mysterious night.

The reason? Sant Joan's eve. We celebrated it a few days earlier, on June 10th, because that's how we are at the Casal de Catalans de Califòrnia. Little by little all the families arrived, and they sat down in a group of tables, coming together as the night was falling. Some of us had not seen each other in five years or more. No problem: it's like it was yesterday. A boy Made in California swam wearing his Barça undies, and all the little ones played as though they had known each other for their entire lives. What a reminder of the right spirit. Please forgive me if I don't mention you, but there were Quim, Heejoo, Ignasi, Elena, Montse, Esther, a couple of Annas, a couple of Jordi's, and many more. Some were from Barcelona, some from Tarragona, Korea, Chile, and if that wasn't enough, we even had some from Vilafranca del Penedès. It was like an unwritten referendum of personalities and cultures where the yes prevailed: Yes, we'll laugh! Yes, we'll eat!

We had delicious food to fill and eighteen-wheeler. I don't know who brought the cake, but it elevated the potluck concept to firework dimension. Then, Ralph lit the bonfire and the flames ignited our eyes, which burned over the black background, mirroring northern and southern stars. Glasses of cremat rum united us more and more. We sang El Meu Avi in Catalan, and who knows if in English too.

At the end, the great question: will we see each other again? Yes, of course, you'll see. Night of magic, hope and adventure. At the Casal dels Catalans, we are all friends.

ACTIVITATS

La Diada Nacional de Catalunya amb Joan Dausà

per Ignasi Mas

Tot sovint, quan la Diada s'acosta, el Consell del Casal es veu immers en decidir quina és la millor manera de reunir la comunitat. Des de la Via Catalana de 2013 al *potluck* de l'any passat, sempre hi ha el compromís de celebrar-ho com cal. Aquest any no va ser diferent, però la idea va venir de fora. Un correu electrònic informava que un artista ben conegut a les terres catalanes estaria de pas per Los Angeles. No podíem perdre l'ocasió i s'havia de quadrar per fer que el concert coincidís amb la Diada. **Truca'm avui. On seràs demà?** Et puc trucar **Quan tothom dorm?** I ho vam quadrar. El concert seria el 10 de setembre a Los Angeles, ja dia 11 a Catalunya.

Ens vam reunir al Ruby's d'Orange. El local és característic i està ubicat en el que antigament era l'estació de tren. En una de les sales, hi havia el piano i el micròfon. Les úniques dues eines que es necessiten per fer **Que soni la tendresa** d'una música melòdica que captivaria els qui se sabien les cançons, els que sabien tararejar-les, i el més divertit: els qui ho intentaríen.

La sala es va omplir ben d'hora. Hi havia gent d'arreu de Los Angeles, i d'altres de **Més enllà**: des de San Diego fins a Santa Barbara. Vam aprofitar per parlar els uns amb els altres, posar-nos al dia, i preguntar-nos quina era la nostra cançó preferida, aquella que no deixaríem que no sonés. **Si ens veïessis**, al final érem una banda de *groupies*. I va començar el concert. Més d'una hora ininterrompuda, cançó rere cançó, l'explicació de la història de cadascuna, i un toc d'humor que va tenir el públic enganxat a la cadira. Durant el concert, **1979** anècdotes: des del tren elèctric que feia voltes per la sala (ara l'engeguem, ara l'apaguem que fa soroll), a la dedicatòria a qui havent-ne seguit la trajectòria per Catalunya, es va trobar amb un concert al costat de casa tot just haver-se mutat a Los Angeles. O als qui estaven de turisme pel sud de Califòrnia, i van decidir deixar el turisme per venir

al concert.

I el concert va acabar. O això semblava. El Joan Dausà va baixar de l'escenari i va sortir per la primera porta que va trobar. Era la cuina. Va tornar a l'escenari ben ràpid. No era el glamur d'un camerino, i el públic encara demanava una cançó per egolatria: qui més qui menys, escoltar el **Jo Mai Mai** et fa sentir feliçment culpable d'haver dit o preguntat allò que, en altres situacions, no hauries gosat. **Puto Hèctor** va dir algú.

Epíleg: Al final, un èxit rotund. Tant els fans de llarga durada com els que llavors van escoltar-ne les cançons per primera vegada. **"M'hauria agradat que no acabés"**. O aquell petit barrut que després d'un bon batut de xocolata deia en **veu baixa**: **"No vull anar a dormir"**. Però l'endemà, la Diada, queia en dilluns. I no és festiu als EUA.

*Hi ha 13 referències a cançons del Joan Dausà. Les saps trobar?

THE NATIONAL CATALAN DAY WITH JOAN DAUSÀ

Often, as the "Diada" gets closer, the Consell discusses what is the best way to get all the Catalan community together. From the human chain (Via Catalana) in 2013, to the potluck we celebrated last year, there's a will to celebrate this important day as it is deserved.

This year was not different, but the idea came from abroad. An email let us know that a well known Catalan artist would be spending some time in Los Angeles. We could not miss the chance and we had to make sure a concert occurred during the "Diada". "Call me" today. "Where will you be tomorrow?". "Can I call you when everyone sleeps?". And it happened. The concert was scheduled for September 10 in Los Angeles, already September 11th in Catalonia.

We met at Ruby's, in Orange. It is a characteristic venue, and located in a former train station. In there, a piano and a microphone. The only two tools needed to ensure the music captivate those who know the songs, those who hummed, and those who would try.

Everyone got in early. There was people from all over Los Angeles, and others from further away: From San Diego to Santa Barbara. We talked with each other, catching up, and asking what is your favorite song, that one that had to be played. What a bunch of groupies.

And the concert started. More than one hour of music, combined with its history to understand the context of the song, and some humour that had people engaged at all times. During the concert, many anecdotes: The electric train that was running around the room (turn it on, now turn it off – too loud), the dedication to that fan whose favorite artist happened to play the week after she moved to LA, or those who, while doing tourism, in California decided to join the concert.

And the concert finished. Or that's what we thought. Joan Dausa went down the stage and left through

the first door he found. The kitchen. He came back quickly. That may not have been as glamorous as a regular backstage. And people still wanted one more song, Jo Mai Mai, that one that brings some happy guilt of asking or confessing that thing that would have never been said in another situation. Once done, it was a great success. Everyone, from the fans to the ones who had just listened to the songs for the first time, were wishing it would have not ended. Not even that young boy that did not want to go to sleep after eating an entire chocolate milkshake. But although the Diada was next day, Monday, it is not a holiday in the USA and everyone ended up going home.

RECEPTA

Cruixent de Fruites

per Alicia Moliner

Ingredients:

50 gr Ametlla mòlta
 75 gr Sucre morè
 125 gr Farina
 75 gr Margarina o mantega
 25 gr Nous picades*
 1 kg Pomes **(ja pelades)

Coure la fruita en el seu suc fins que estigui tova (no gaire desfeta) i deixar-la refredar. Un cop freda posar-la en un recipient rodó que faci de motlle (que pugui anar al forn, però aquest serà el recipient on es servirà a taula).

Barrejar amb les mans la margarina o mantega (que estigui tova) junt amb la farina, després anar-hi afegint i barrejant l'ametlla i el sucre morè. Queda una pasta granulosa. Cobrir el motlle de fruita amb aquesta barreja i afegir-hi per sobre les nous picades i una mica de sucre morè.

Coure-ho al forn aproximadament 15 minuts a 250 graus.

* El cruixent es pot fer amb la fruita que més ens agradi (poma, pera, fruits vermells...) o amb barreja de vàries fruites. ** S'hi poden posar els fruits secs que ens agradin més. Triturar-los una mica amb un morter o una picadora (nous, festucs, ametlles, pinyons, anacards ...)

Vigileu la potència del forn ja que es pot cremar de seguida la cobertura. Si poseu el gratinador cal estar al cas (es crema de seguida igual que els panellets)

FRUIT CRUMBLE

Ingredients:

50 gr ground almonds
 75 gr dark sugar
 125 gr flour
 75 gr butter or margarine
 25 gr crumbled walnuts*

1 kg apples **(peeled)

Cook the fruit in its own juices until soft (but not too broken down) and it cool down. Once cold put it in a round bowl that will act as mold (that can be put in the oven, but that also be served at the table).

Mix with your hands the margarine or butter (which should be soft) together with the flour, and afterwards add little by little the almonds and the dark sugar. You now have a grainy paste. Cover the fruit bowl with this mixture and add the crumbled walnuts on top and a little of the dark sugar....)

Cook in the oven for some 15 minutes at 250 degrees.

**The Crumble can be made with whatever fruit is most preferable (apple, pear, red fruits...) or a mixture of various fruits. **You may use the dry fruit which you most prefer. Mash them somewhat in a mortar or a beater (you may use walnuts, almonds, pine-nuts, cashews...)*

Watch the oven temperature because the cover than be easily burnt. If you have put them in the beater be careful (they burn easily just like when you make panellets).

OBITUARI

Pare Ramon Martí

per Pere Garriga

Enguany, el 17 de juliol va morir a Barcelona el Ramon Martí Timoneda qui fou el primer president del nostre Casal. Feia menys d'un any que havia tornat de Califòrnia a Catalunya a viure a una residència de sacerdots de la tercera edat a causa de la precarietat de la seva salut.

L'havia anat a visitar un parell de vegades a la residència però no estic segur si em va reconèixer. El Ramon, o el Rammar, com molts de nosaltres l'anomenàvem, era sacerdot escolapi.

El Rammar va néixer el 1927 a Vallbona de les Monges un diumenge. Vallbona és un petit poble de la província de Lleida entre Tàrrrega i Montblanc on hi ha un preciós monestir cistercenc germà del de Poblet. Ben aviat però, als quatre anys, va anar a viure a casa d'uns oncles a Llorenç de Barcelona i després a Tarragona. Va decidir fer-se escolapi als 21 anys i al 1955 fou ordenat.

El Rammar sempre havia estat un activista. A Olot és on es va fer famós creant el setmanari catòlic *Misión* on escrivia amb el pseudònim de RAM-MAR. És també quan allí hi va passar 10 anys. Després el van fer director del col·legi escolapi de Morella, a Castelló. I després de 6 anys el van destinar a Mèxic. Va estar tres anys a Oaxaca i va ser director del col·legi de Puebla tres anys després. A l'agost del 1978 va arribar a Califòrnia destinat a la parròquia de Santa Teresita de East Los Angeles, de la qual per molts anys en va ser el rector.

En el 1983 és quan es creava el Casal i el Rammar de seguida s'hi va involucrar. La primera trobada es va fer l'1 de maig als jardins del Rancho Dominguez, que havia estat un seminari claretia. Es va fer córrer la veu entre la comunitat catalana de Los Angeles i unes 40 persones s'hi van presentar. Després al menjador del seminari es va fer la primera assemblea general amb el Rammar com a president interí acompanyat de la Rosaura Montagut d'Ulvestad com a secretària. En aquesta reunió es van presentar i discutir els articles de l'estatut del Casal, alguns d'ells força polèmics, com l'ús de llengües i banderes. El Rammar, recordo, va controlar molt bé els debats demanant als socis seny i serenitat.

El Rammar també va impulsar molt la publicació del

butlletí del Casal. Els primers butlletins es publicaven usant maquinària d'impressió de la seva parròquia i ell sovint hi escrivia algun article. Reunions de Consell i diverses festes del Casal es van celebrar en les sales de Santa Teresa en aquesta època.

El Rammar, home polifacètic, era també aficionat a la música i a la poesia. Recordo que el vaig sentir tocar l'orgue a una missa que es va celebrar a la capella del Rancho Dominguez amb motiu de la visita de Jordi Pujol la tardor del 84. Va ser autor de nombroses obres, entre elles: *Las Aventuras del Padre Yermo* (1976), *Fantásticos cuentos del Padre Yermo* (1989), *De huérfano a santo* (2000). I poemaris com: *Mi amor es para ti* (1983), *Navidad* (1991), *Romances del alma* (1993), *Arpegios* (2000) i *Décimas y Sonetos* (2005). Va guanyar la Medalla de la Ciudad en el concurs poètic de la Sociedad Cultural Hispana de Los Angeles el 1981 amb el poema *Sonaban indios tambores*. També es va involucrar amb l'ajuda d'emigrants hispànics a Califòrnia.

Abans de tornar a Barcelona va passar els últims anys de la seva vida a la parròquia de La Anunciación d'Arcadia, Califòrnia. Vaig assistir a un homenatge que se li va fer en una sala a East Los Angeles fa uns anys amb una assistència multitudinària.

Descansi en pau doncs Rammar. I gràcies per sempre per la teva fonamental col·laboració en la fundació del Casal.

OBITUARY. FATHER RAMON MARTÍ

On July 17 this year Ramon Martí Timoneda passed away in Barcelona. He had been the first president of our Casal. It was less than a year that he had returned to Catalonia from California to live in a home for retired priest given his failing health. I had gone to visit him a couple of times at this residence where he was, from what I could appreciate, very well cared for. However I don't think he recognized me. Ramon, or Rammar as many of us called him, was a Escolapian priest.

Rammar was born in 1927 on a Sunday in Vallbona de les Monges. Vallbona is a small town in the province of Lleida between Tàrrrega and Montblanc where a beautiful old Cistercian monastery, a sister to Poblet's, stands. By the time was four however he had left the town to live with one of his uncles in Llorenç of Barcelona and later to Tarragona. He decided to become an Escolapian at 21 and in 1955 he was ordained.

Rammar had always been an activist. It was in Olot where he became very well known creating a Catholic weekly magazine called Misió. It is now that he starts using the pseudonym RAM-MAR. He spent 10 years there. Later they made him director of the school at Morella in Castelló. After 6 years there he was sent to Mexico. He spent three years in Oaxaca and later three years in Puebla, where he was appointed director of the Escolapian school.

In August of 1978 he came to California to serve at the parish of Santa Teresita of East Los Angeles, of which he became the pastor.

In 1983 Casal was being created and Rammar became involved in the process. The first meeting took place on May 1 in the gardens of Rancho Dominguez, which had been a Claretian seminary. Word of the event was spread amongst the Catalan community of greater Los Angeles and some 40 people showed up. Later in the dining room of the old seminary the first meeting of Casal's General Assembly took place with Ramon Marti as its interim president and Rosaura Montagut de Ulvestad its secretary. In this meeting the bylaws of the new organization were discussed and approved. Some of the

articles were hotly debated such as the language to be used and the flags to be flown at Casal's functions. I remember Rammar, as chairman of the meeting, doing a good job of controlling the debates, urging the members to use good judgement and serenity in their pronouncements.

Rammar was also very committed to publishing Casal's butlletí newsletter. The first butlletins were in fact using press devices from his parish and he would often write articles in it. Meeting of Casal's consell and different party events were held in the different halls of Santa Teresa at that time.

Rammar was a very versatile person. He was well versed in music and poetry. I remember him playing the organ at a mass we held at chapel of the Rancho Dominguez when ex-president Jordi Pujol visited us in the autumn of 84.

Rammar had been the author of a great many books, amongst them: Las Aventuras del Padre Yermo (1976), Fantásticos cuentos del Padre Yermo (1989), De huerfano a santo (2000). And he has several books of poetry to his credit: Mi amor es para ti (1983), Navidad (1991), Romances del alma (1993), Arpegios (2000) i Décimas y Sonetos (2005). He was awarded the Medal of the City for winning a contest of the Cultural Hispanic Society of Los Angeles in 1981 for his poem: "Sonaban indios tambores". He was also deeply committed to assisting Hispanic immigrants to California.

Before his return to Barcelona he spent the latter years of his life at the parish of La Anunciación of Arcadia, California. I attended a homage that was celebrated in his honor in this town with hundreds in attendance.

May Rammar then rest in peace. He certainly left his footprints in the sands of time. We shall be forever thankful for his tremendous help in the founding of our Casal.

Great Opportunity for deserving Catalan Engineering Students!

The Balsells Foundation offers generous Fellowships and Financial Aid Grants to study at outstanding universities in California and Colorado for

**Graduate Fellowships
Postdoctoral Fellowships
Undergraduate Mobility Program Scholarships**

Find out more details at:

**<http://balsells.eng.uci.edu/>,
www.colorado.edu/engineering/research/balsells,
www.uccs.edu/Documents/eas/eas/Balsell_UCCS_EAS**

VIUS FORA DE CATALUNYA?
JA T'HAS INSCRIT
AL REGISTRE DE CATALANS
RESIDENTS A L'EXTERIOR?

SI O NO?

SUMANT-HI,
PODRÀS TENIR MOLTS AVANTATGES
I FER SENTIR LA TEVA VEU.

AVANTATGES

- + Disposar de la targeta catalana
- + Guadran del Carnet Jove al programa iClub de les
- + Tindran accés a la plataforma digital eBibla
- + Guadran de forma directa sobre la teva veu al nostre web

FES-HO SABER!

exteriors.gencat.cat/registrecatalans

Generalitat de Catalunya

DATES A RESERVAR

Aplec de Tardor, 8 d'Octubre
Castanyada, 4 de Novembre
Festa de Nadal, 3 de Desembre

SAVE THE DATES

*Fall Picnic, October 8
Chestnut Party, November 4
Christmas Party, December 3*

 ARTICLES**Vot Exterior pel Referèndum de l'1-O. Preguntes més freqüents**

per Generalitat de Catalunya

1. Qui forma part del cens electoral per al vot a l'exterior? Formen part del cens per al vot a l'exterior aquelles persones que compleixen la condició política de català/na i que resideixen permanentment a l'exterior i estan inscrits al Cens d'espanyols residents absents (CERA) i al Registre de catalans residents a l'exterior. D'altra banda, és imprescindible que tinguin 18 anys o més el dia 1 d'octubre de 2017.

2. Quan s'ha tancat el cens electoral dels catalans residents a l'exterior? El cens es va tancar el dia 6 de setembre en el moment de la signatura del Decret 139/2017, de 6 de setembre, de convocatòria del Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya.

Per tant, aquells que hagin rebut la confirmació d'inscripció al Registre de catalans residents a l'exterior abans del 7 de setembre, formen part del cens per al Referèndum.

3. Estic inscrit al Registre de catalans residents a l'exterior abans del 7 de setembre però no he rebut la informació electoral. Si esteu inscrit al Registre de catalans residents a l'exterior abans del 7 de setembre i no heu rebut el correu electrònic amb la informació electoral, pot ser per dos motius:

1r. Perquè quan us vàreu inscriure ho vàreu fer sense informar d'una adreça de correu electrònic.

2n. Perquè quan us va inscriure va informar d'una adreça electrònica que no és unipersonal, és a dir, que més d'una persona inscrita al Registre disposa d'aquesta mateixa adreça de correu electrònic.

Si no va facilitar la vostra adreça electrònica o aquesta no era unipersonal caldrà que contacteu amb el Registre de catalans residents a l'exterior (registrecatalans.exteriors@gencat.cat) urgentment, annexant una còpia del vostre DNI o passaport i fent constar la vostra adreça de correu electrònic.

4. He rebut el correu electrònic i he accedit a la pantalla de validació de dades però, després d'un intent se m'ha bloquejat, què puc fer? Us recomanem que canvieu de navegador (feu servir, preferentment, Chrome i Mozilla) i proveu de validar novament les vostres dades.

5. He rebut el correu electrònic i he accedit a la pantalla de validació de dades però, després de 4 intents se m'ha bloquejat, què puc fer? Si es bloqueja la pàgina després dels 4 intents, heu de tenir en compte que les dades de validació de la identitat s'han de correspondre a les que va facilitar al Registre de catalans residents a l'exterior. Per tant, si no recordeu aquesta informació amb exactitud, cal que feu el següent:

Si heu superat els quatre intents, contacteu urgentment amb el registrecatalans.exteriors@gencat.cat i sol·liciteu-los un certificat d'inscripció adjuntant còpia escanejada del vostre DNI o passaport.

En el cas que ja hagueu obtingut el certificat d'inscripció al Registre de catalans residents a l'exterior, properament rebreu una nova comunicació per tal de tornar a accedir-hi.

6. Visc en un país en què no existeixen les mides de sobre C4 i C6, quins sobres he d'utilitzar? En les instruccions que heu rebut, consten les mides d'aquests tipus de sobres, per tant, ajusteu-vos tant com us sigui possible a aquestes. Són les següents:

Sobre gran format C4 (324 x 229 mm, per introduir un A4).

Sobre petit C6 (114 x 162 mm per introduir un A4 doblegat per la meitat i de nou per la meitat).

Penseu, especialment, que el sobre petit ha de tenir cabuda dins l'urna el dia 1 d'octubre per poder seguir el procediment que especifica l'article 22.1 del Decret 140/2017, de 6 de setembre, de normes complementàries per a la realització del Referèndum d'Autodeterminació de Catalunya.

7. Els sobres han de ser d'algun color en concret? No s'especifica el color dels sobres però, com sempre, evidentment és preferible sobre blanc o similar.

8. Segur que he d'enviar la documentació electoral a l'adreça que consta en les instruccions que he rebut? Sí, no dubteu que heu rebut les instruccions correctes i, per tant, heu d'enviar el sobre amb tota la documentació que se us requereix a l'adreça que hi consta.

9. En cas d'estar inscrit al Registre des del 2014 amb un DNI o Passaport ja caducats, cal que adjunti la fotocòpia del passaport/DNI vell o nou a l'hora de votar?

En el moment d'enviar la documentació necessària per poder votar, haureu d'adjuntar la còpia d'aquell DNI o Passaport que heu utilitzat per validar les vostres dades i, per tant, amb el que va fer la vostra inscripció al Registre, encara que la seva validesa hagi expirat.

MOST FREQUENTLY ASKED QUESTIONS WHEN VOTING FROM ABROAD ON THE 1-O REFERENDUM

1. To be able to vote from abroad, who belongs to the electoral census? *These would be those persons that comply with the political condition of being a Catalan living abroad who has permanent residence abroad and is listed in the census of Spaniards residing abroad (CERA) and is also listed in the Register of Catalans who reside abroad. It is also necessary that this person be at least 18 years old as of October 1, 2017.*

2. When did the electoral census of Catalans living abroad close? *The census closed on September 6 at the time that Decree 139/2017 of September 6 was signed. This decree was the call to convene the Referendum of Self-Determination of Catalonia.*

Therefore, those who have received a confirmation of their inscription in the Register of Catalans living abroad before September 7, belong to the census for the Referendum.

3. I am listed in the Register of Catalans living abroad from before September 7, however I have not received any information on the election. If you are listed in the Register of Catalans living abroad from before September 7 and have not yet received election information there could be two reasons for this circumstance:

1st. Because at the time of your inscription you did not list an email address,

2nd. Because at the time you registered you listed a group email, in other words, more than one person had access to this email.

If you did not list an email or you listed a group email you must get in contact with the Register of Catalans living abroad (registrecatalans.exteriors@gencat.cat) immediately, attaching a copy of your DNI or passport and providing your email address.

4. I have received an email and have accessed the data validation site but, after my first try the site has been blocked, what can I do? We recommend you change internet server (we preferably recommend Chrome and Mozilla) and try once again to validate your data.

5. I have received the email and have accessed the site to validate my data, but after four tries the site has been blocked, what can I do? If the site is blocked after four tries you must consider whether the data you provided to the Register of Catalans Living Abroad is the same with which you are accessing the site. Hence, if you do not recall exactly the information you provided, here's what you must do:

Get in touch immediately with registrecatalans.exteriors@gencat.cat and request a certificate of inscription attaching a scanned copy of your DNI (Spanish ID card) or passport.

In the event you have already received the certificate of inscription to the Register of Catalans Living Abroad, you will receive shortly a new email indicating you try accessing again.

6. I live in a country in which the envelope sizes C4 and C6 do not exist, which envelopes should I use? In the instructions you received you will find the sizes of the two type envelopes. Try to adjust as best possible to these sizes. They are as follows:

Large format envelope C4 (324 x 229 mm, to enclose an A4).

Small format envelope C6 (114 x 162 mm, to enclose an A4 folded in half and folded again in half).

Consider specially that the small envelope has to fit in the voting box on October 1 to follow the process specified by Article 22.1 of Decree 140/2017 of September 6, of complimentary rules for the realization of the Referendum of Self-Determination of Catalonia.

7. Do the envelopes have to be of any particular color? There is no specification on the color of the envelope, but as usual the preferable color is evidently white or similar.

8. Are you sure I must sent the electoral documents to the address listed in the instruction that I have received? Yes, and do not doubt whether you have received the correct instructions, and that you should therefore send all of the documents requested to the address provided.

9. In the event of being listed in the Register from 2014 with a DNI or passport which has expired, must I attach a copy of the new or old DNI/passport when I vote?

At the time you send the necessary documentation to vote you should attach the copy of the DNI or Passport that you initially used to validate your data, in other words, with the one you used to make your inscription in the Register, even though its validity may have expired.

Catalonia's Independence Referendum

ARTICLES

Targeta Sanitària Individual (TSI)

per Generalitat de Catalunya

QUI pot accedir a la TSI?

Els catalans i catalanes residents a l'exterior i inscrits al Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior, que no siguin titulars de cobertura sanitària pública en relació amb l'aplicació d'acords bilaterals o multilaterals en matèria d'assistència sanitària bàsica en els seus desplaçaments temporals a Catalunya. No podrien optar a aquest servei, per tant, els catalans residents a Andorra, Brasil, Marroc, Perú, Suïssa, Tunísia, Xile, països de la Unió Europea i de l'Espai Econòmic Europeu.

QUÈ és la TSI?

Els catalans i catalanes residents a l'exterior, inscrits al Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior, podran disposar de la Targeta Sanitària Individual (TSI) per a les seves estades temporals a Catalunya. Aquesta targeta és el document que identifica i permet l'accés a la cobertura sanitària general dels serveis sanitaris del Servei Català de la Salut.

COM es pot accedir a la TSI?

- La persona inscrita al Registre de catalans i catalanes a l'exterior ha de sol·licitar aquest servei mitjançant el tràmit de Sol·licitud de serveis i/o modificació de dades.
- La Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea comprovarà que la persona sol·licitant estigui correctament inscrita al Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior.
- La persona sol·licitant rebrà la Targeta Sanitària Individual per correu postal, a l'adreça informada en el Registre de catalans i catalanes residents a l'exterior.
- Per a activar la TSI, la persona interessada, un cop a Catalunya, haurà de trucar al 061 CatSalut Respon, per tal que l'informin de l'àrea bàsica de salut i centre d'atenció primària que li corresponen segons el seu CIP (codi d'identificació de 4 lletres i 10 números que està escrit a la TSI). Posteriorment, s'haurà d'adreçar a l'àrea bàsica de salut que li indiquin, amb la targeta i el seu document identificador (DNI, NIE o passaport), i li activaran al moment.
- La TSI té validesa indefinida i restarà en poder del seu titular, però només s'activarà quan aquest realitzi una estada temporal a Catalunya. L'activació de la TSI s'efectuarà per un termini de 2 mesos per cada estada, renovable per successius terminis de dos mesos, de manera justificada.

INDIVIDUAL HEALTHCARE CARD

WHO can have access to a TSI?

All Catalans who reside abroad and are listed in the Register of Catalans Living Abroad, who are not already entitled to public health benefits in accordance to bilateral or multilateral agreements in basic health assistance in their temporary trips to Catalonia. Thus this service would not be available to Catalans living in Andorra, Brazil, Morocco, Peru, Switzerland, Tunis, Chile, countries of the European Union, and of the European Economic Region.

WHAT is the TSI?

Catalans residing abroad, listed in the Register of Catalans Living Abroad, can have an Individual Health Card (TSI) to cover their temporary trips to Catalonia. This card is the document which identifies and allows access to general health coverage of the health services of the Servei Català de la Salut (Catalan Health Service).

HOW can one obtain a TSI?

- *Any person listed in the Register of Catalans living abroad can apply for this service through the transaction known as Application for Services and/or Modification of Data (Sol·licitud de serveis i/o modificació de dades).*
- *The Secretary of Foreign Affairs and the European Union will certify that the person applying is properly listed in the Register of Catalans Living Abroad.*
- *The applicant will receive the TSI by postal mail to the address listed in the Register of Catalans Living Abroad.*
- *To activate the TSI, the person interested in doing so once in Catalonia will have to call 061 CatSalut Respon, to be informed of the basic health area and the center of primary attention which corresponds to his CIP (identification code consisting of 4 letters and 10 digits that is written on the TSI). Later he or she will have to visit the basic health area indicated, with the card and his or her ID or passport, where the TSI will be immediately activated.*
- *The TSI has an indefinite time of validity and will remain in the possession of its holder, but will only be activated when he or she realizes a temporal stay in Catalonia. The activation of the TSI will last for a period of two months for each stay and can be renewed for successive periods of two months, in a justifiable manner.*

ARTICLES**Escolania de Montserrat a Los Angeles. El Cel a la Terra**

per Norma Vargas

És això, el cel a la terra, el que ens proporciona l'Escolania de Montserrat cada vegada que canten... i nosaltres vam tenir el privilegi de ser transportats a un altre pla existencial el 8 de juliol a l'església de Pasadena Presbyterian quan, presentats pel Los Angeles Children Choirs, escoltàvem la seva música. Aquest excepcional grup de joves d'entre 9 i 14 anys, dirigits per Llorenç Castelló, tenen el do de traspasar les barreres de la religió i la seva música va més enllà de les limitacions que els nostres companys humans ens puguin imposar en les nostres vides.

Els nostres atributs físics, les cordes vocals, la forma de la gola i la boca, la respiració, la capacitat pulmonar, són empleats per crear un so que ressona dins la intangibilitat de la nostra humanitat, que bé alguns és la nostra ànima, i per altres solament la reacció física de les vibracions que ressonen en el nostre cos. No obstant les nostres creences, la música ens fa creure en quelcom millor que nosaltres, en quelcom místic. Ens ajuda a confiar que no som únicament un cos temporal destinat a desaparèixer en el no-res, però que som també sers eteris capaços de sentiments profunds, que pot aniquilar la vida mundana per la qual cada dia transitem.

L'Escolania, reconeguda internacionalment, sota la direcció del Fr. Irineu Segarra, va tenir els seus inicis en el segle XIII a l'abadia benedictina del Santuari de Nostra Senyora de Montserrat. A l'abadia, els nens poden desenvolupar el seu amor per la música alhora que reben, no solament una educació musical intensa, veu i dos instruments; sinó també una educació en humanitats i ciències, com tot nen que assisteix a l'escola primària. Estan a l'Escolania fins als 14 anys, depenent de com evoluciona la seva veu. Aquesta educació és pagada en part pels pares i en part pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya i pels benefactors que contribueixen a la fundació de l'Abadia de Montserrat 2025. No es rebutja ningú per falta de recursos econòmics. Si un nen té la veu i una aptitud per la música, pot ingressar en la comunitat de Montserrat i, amb ell, tota la seva família està convidada a participar en totes les activitats i esdeveniments i ser part d'aquesta magna comunitat. La rica història de l'Escolania de Montserrat i tots els detalls de la vida a Montserrat es poden trobar a <http://www.escolania.cat> amb la informació explicada en català, castellà i anglès. També es poden sentir gravacions en la galeria multimèdia:

<http://www.escolania.cat/en/choir/multimedia-gallery/>

També vam tenir el privilegi de gaudir de Los Angeles Children's Chorus. Tot i que no tenen un entrenament musical intensiu, ja que només tenen pràctiques tres vegades per setmana després de col·legi, la directora Ann Tomlinson els pot fer arribar a cims similars al de l'Escolania i quan les dues corals es van combinar per cantar el Cant dels Ocells el resultat fou sublim.

Fa 31 anys que la coral existeix i ha actuat arreu del món amb les orquestres més prestigioses de música clàssica i el 2014 va rebre el Premi Chorus America's Margaret Hillis per la seva excel·lència. És l'honor més gran que una coral pot rebre als EUA.

Ara ens quedem amb el desig d'assistir a més d'aquestes actuacions aquí a Los Angeles i a Montserrat i, després de fer-ho, estic segura que no t'atreveixes a dir que la música no t'ha tocat l'ànima!

"ESCOLANIA" OF MONTSERRAT IN LA. HEAVEN ON EARTH

It is what the Escolania de Montserrat dispenses every time they open their mouths... and we had the privilege of being transported to another existential plane on July 8th at the Presbyterian Pasadena Church, presented by the Los Angeles Children Choir, when we listened to their music.

This extraordinary group of youngsters, 9 to 14 years old, directed by Llorenç Castelló, have the gift of transcending the barriers of religion and their music is beyond any limitations that our fellow humans want to impose in our lives.

The physical aspects, vocal chords, shape of the throat and mouth, breathing, lung capacity is used to create sounds that reverberate into that intangible aspect of our humanity that, for some is the soul, for others is just a physical reaction to vibrations that resonate with our body.

Regardless of beliefs, their music makes us believe in something better than ourselves, it is mystical. It helps us trust that we are not just a temporal body destined to disappear into nothingness, but that we also are ethereal beings capable of deep feelings, obliterating the mundane life that we traverse every day. Well known internationally under the direction of Fr. Ireneu Segarra, the Escolania had its beginnings in the 13th century in the Benedictine abbey and Sanctuary of Our Lady of Montserrat. In the abbey, boys can develop their love for music while receiving, not only intense musical education, voice and two instruments, but also primary education in humanities and sciences, as any child that goes to primary school. They remain at the Escolania until age 14, depending on voice development. This education is paid, in part, by the parents, by the Department of Education of the Government of Catalonia, and by benefactors that contribute to the Fundació Abadía De Montserrat 2025. There is no declining acceptance due to financial difficulties. When a child has the voice and aptitude for music, he can join the Montserrat community and, with him, all his family is in to participate on all the activities and events, and be part of this larger than life community. The rich history of the Escolania de Montserrat and all the details of living in Montserrat, can be found at <http://www.escolania.cat> with information available in Catalan, English, and Spanish, as well as some recordings in the multimedia gallery: <http://www.escolania.cat/en/choir/multimedia-gallery/>

We also had the privilege of enjoying the Los Angeles Children's Chorus. While they don't enjoy the intense musical preparedness, having practice only three days a week after school, the director, Ann Tomlinson is able to reach similar heights and, when the two choirs combined to perform El Cant dels Ocells, the result was nothing short of sublime.

It has been in existence for 31 years and performed all over the world with most of the major classical orchestras and in 2014 received the Chorus America's Margaret Hillis Award for Choral Excellence, the highest choral honor in the USA.

Now, all that is left is to look for more of these performances here, in Los Angeles and in Montserrat and, after you do, I dare you to say that this music didn't touch your soul.

ARTICLES

Visita del President Mas

per Joaquim Vallvé

Feia un sol radiant i una calor humida i poc usual per a un 4 d'agost quan alguns afortunats membres del Casal vàrem trobar el president Mas i la seva muller Helena Rakosnik, al Blue Water Grill a Newport Beach.

El President Mas i l'Helena havien estat convidats per en Pere Balsells a un creuer per Alaska. Alguns membres del Casal vàrem ser prou afortunats per assistir a un dinar amb el president i vàrem tenir l'oportunitat de parlar amb ell i de la seva experiència, no pas la primera, d'arribar als Estats Units. El president parla l'anglès amb solvència. Se'ls veia a tots dos relaxats i, ens va semblar que contents d'escapar durant uns dies de la contínua pressió mediàtica i judicial del qual són objecte a casa.

La part més interessant de la visita va ser després de dinar, quan vàrem anar tots junts a casa d'en Pere Balcells, per fer un cafè i una immensa col·lecció de postres deliciosos. Aquí va ser on el president Mas i l'Helena van seure en una llarga taula amb molts de nosaltres i ens van explicar la situació del país, d'ells mateixos, i la seves idees sobre el futur proper de Catalunya, especialment del referèndum i de les diverses actuacions a favor i, sobretot, en contra.

El president Mas és optimista respecte al futur de Catalunya. De fet no hi ha raó per no ser-ho doncs, malgrat totes les manipulacions en contra de la nostra cultura i existència, encara som aquí. Les preguntes sobre la situació del país i el futur no paraven i el temps se'ns va fer curt. El president va respondre a tothom i va explicar i raonar les seves postures. Al cap i a la fi, ell va ser qui va posar en marxa el procés que podria fer de Catalunya un nou estat Europeu!

Després d'un parell...o tres!...d'hores d'amable però continu interrogatori, la necessitat de descans es va imposar ja que el dia següent sortien molt d'hora per continuar el viatge a Alaska.

La visita del president Mas, com abans ho va ser la visita del president Pujol, han estat moments que formen part de la història del Casal dels Catalans de Califòrnia i que tots els que vàrem tenir la sort d'assistir-hi recordarem amb afecte.

El President Mas amb alguns membres del Casal

PRESIDENT MAS VISIT

It was a sunny and unusually hot and humid day for an August 4th when some lucky members of Casal dels Catalans de California got to meet President Mas and his wife Helena Rakosnik at the Blue Water Grill in Newport Beach.

President Mas and Helena had been invited by Peter Balsells to a cruse in Alaska. Some members of Casal were fortunate to have a lunch with president Mas and had the opportunity to talk with him about this experience, not his first one, of arriving to the United States. President Mas speaks English fluently. Both were very relaxed and it seemed to us happy to disconnect for a few days from the continuous media and judicial pressure back home.

The day's most interesting part started after lunch when we all went to Peter Balsell's house for a coffee and a huge collection of delicious desserts. It was there where President Mas and Helena sat down at a large table with all of us and explained Catalunya's situation, their own and their ideas regarding the near future, specially regarding the referendum and all the efforts in its favor and against it.

President Mas is optimistic regarding Catalunya's future. In fact there is no reason not to be because in spite of all the manipulation against our culture and existence, we are still here. Questions regarding present and future of our country did not stop and time ran short. President Mas answered every question and explained clearly his thoughts. After all he was the one to start this process that could end in Catalunya as a new European nation.

After two.. or three hours of friendly but continuous questioning, the need to rest imposed an end to the evening since they had to leave very early on the next day to continue their trip to Alaska.

President Mas visit as before the one from President Pujol, have been moments that are part of Casal's history. All of us that were fortunate to be there will remember them fondly.

El President Mas visita Bal Seal Engineering Inc.

ARTICLES

El gran eclipsi americà. 21 d'agost de 2017

per Ralph Preston

Hi ha molts fenòmens de la natura que són espectaculars; com els canvis de colors de les estacions de l'any, els paisatges, els animals i les plantes exòtiques, les tempestes, i també les erupcions dels volcans i el pas dels cometes. Un eclipsi total del sol és també un d'aquests fenòmens. Des que era un nen i havia llegit informes sobre el que es va veure a Xile als anys 60 he tingut moltes ganes de veure'n un. Aquest estiu vaig tenir-ne l'oportunitat.

A començaments d'estiu vaig posar-me a estudiar les possibilitats de veure l'Eclipsi Americà del 21 d'agost. Vaig mirar ciutats a les quals em fos fàcil arribar en un vol, veure l'eclipsi i tornar cap a casa. Portland, Boise, Jackson, Nashville eren algunes de les possibilitats. Tinc una germana que viu a prop de Salt Lake City. La vaig trucar i em va dir que li encantaria anar a veure'l. Així doncs vaig comprar el vol a Salt Lake City i vaig fer plans per anar des d'allí en cotxe al lloc on l'eclipsi seria total. El diumenge 20 d'agost la Carme, la Noemí i jo vam volar a Salt Lake on ens van rebre la meva germana Karen i el seu marit Ron. La nostra energia era alta i tots estàvem engrescats anticipant l'esdeveniment del dia següent. La idea era anar a Pinedale, a l'Estat de Wyoming, que està a unes 5 hores de camí en cotxe. Vam conduir a Evanston, WY des de l'aeroport, i ens vam allotjar en un motel econòmic de netedat dubtosa. El pla era llevar-nos d'hora el dia següent i seguir fins a Pinedale. Sentíem a la ràdio que la carretera estaria bastant plena de cotxes i volíem sortir d'hora per evitar quedar-nos aturats.

De bon matí el dilluns, tots cinc vam continuar la ruta cap al nord. En aquesta part del país, hi ha poca gent i normalment els embussos de les carreteres són inaudits. No obstant, aquest dia en aquesta carretera hi havia molt trànsit. Vam fer un

descans a Kemmerer (lloc on es va establir la primera botiga de la cadena de J.C. Penny) i vam sentir un policia de carretera dir a la gasolinera que la carretera a Jackson Hole estava completament col·lapsada. A la gasolinera també se'ls havien acabat tant la benzina com el menjar! La carretera a Casper tenia un embús de tres hores i les carreteres a Idaho estaven saturades amb gent parada a les vores. Vaig preguntar sobre la carretera a Pinedale. Em van dir que s'estava omplint ràpidament i aconsellaven evitar-la. El nostre company Ron havia treballat en aquesta zona de Wyoming al 1980 i la coneixia bé. Vam decidir canviar els nostres plans i anar cap a Daniel, WY, un poblet de 263 habitants passant per camins rurals que ell coneixia. Però no vam ser els únics amb aquesta idea! Fins i tot el poblet de Daniel s'estava omplint de gent que volien veure l'eclipsi. Vam seguir de Daniel fins a Bondurant, un poblet encara més menut. Mentre conduïem pel Parc Nacional, vam veure una petita pista que s'endinsava al bosc i vam pensar que potser seria una bona oportunitat. Vam conduir mig quilòmetre i vam veure que altres havien tingut la mateixa idea, però el lloc d'observació era perfecte. Així que ens vam aturar i ens vam posar a menjar el pica-pica que portàvem.

Cap a les 10:35 del matí vam observar com una primera part de la lluna començava a cobrir el sol. Continuàvem mirant el cel cada cinc minuts per comprovar que el cobriment del sol augmentava progressivament. Quan el cobriment era gairebé el 95% vam començar a notar canvis que acompanyaven el fenomen. La penombra causava que les ombres sobre el terra fossin borroses en lloc de ben afinades com acostumen a ser en condicions normals. La llum també es refractava, creant espectaculars imatges movedisses sobre el terra. També la temperatura va baixar notablement i els ocells van començar a tornar als seus nius i els grills van començar a cantar. Quan l'eclipsi estava al 99% vam poder observar l'efecte de "l'anell de diamant" en què es veu un anell brillant produït per una mínima brillantor solar. I després, TOTALITAT! Cobertura del 100% i com per màgia, la corona solar apareix. Petites radiacions vermelles, conegudes com els Grans de Davies, apareixien al seu voltant. Hi havia un efecte de posta de sol de 360 graus sobre l'horitzó que es convertia en un cel estrellat. Per mi, era com mirar l'ull de Déu! Gairebé una experiència mística. L'eclipsi total va durar uns dos minuts i tothom al nostre voltant estava meravellat per l'espectacle. Llavors la lluna va seguir el pas davant del sol i la llum va anar augmentant en brillantor i el dia va cobrir novament el paisatge.

Havent complert el que ens havíem proposat, vam començar el nostre retorn a Salt Lake City. Ens vam aturar per visitar el Fossil Butte National Monument. Aquest lloc havia estat fa 55 milions d'anys un mar de poca profunditat. Hi ha un meravellós petit museu amb tot tipus de fòssils que han trobat allí: peixos de diferents espècies, ratapinyades, cocodrils, tortugues i tota mena de plantes tropicals. Tot molt ben presentat i explicat. Després vam seguir fins a Salt Lake on vam descansar en un motel i al dia següent vam agafar el vol de retorn a LAX.

En conclusió, reflexionant, penso que la nostra aventura va ser un tant esbojarrada gastant tants diners i esforç per veure un eclipsi. Però hi estic enganxat! Va ser una meravella! I ho tornaria a fer si l'oportunitat es presenta.

THE GREAT AMERICAN ECLIPSE.

August 21, 2017

There are many phenomena in Nature that are quite spectacular to observe; from the sight of seasonal colors, landscapes or exotic animals and plants to thunderstorms, volcano eruptions and comets. A total solar eclipse is one such phenomenon. Ever since I was a young boy reading about one that occurred in Chile in the 1960s I have wanted to see one. This summer, I was given that chance.

Early this summer I began to study the possibility of seeing the American Eclipse on August 21. I considered cities which would be easy to fly to, observe the eclipse and return home. Portland, Boise, Jackson, Nashville were all considered. I have a sister who lives near Salt Lake City. I called her and she enthusiastically said she would love to go see it. So plans were made to fly to SLC and drive to the zone of totality. On Sunday, August 20, Carme, Noemi and I flew to Salt Lake, where we were greeted by my sister Karen and her husband Ron. The energy among all was high as we were all anticipating tomorrow's event. The plan was to view the eclipse in Pinedale, WY, which is a five hour drive. We drove to Evanston, WY from the airport, and stayed in a budget motel of questionable cleanliness. Our plan was to waken early and drive up to Pinedale. We were hearing news reports that there was going to be heavy traffic along the highways so we wanted to get out early to avoid being struck in traffic.

Early Monday morning the five of us began to drive north. In this part of the country, there are few people, and normally traffic is unheard of. However this day, there were many other vehicles on these normally lonely byways. We made a rest stop in Kemmerer (Home of the first J.C. Penny's store) and we overheard a State Trooper telling the gas station manager that Jackson Hole was completely jammed, and that they were sold out of gasoline and food.

The road to Casper had a three hour delay, and the highway into Idaho was saturated with people stopping on the side of the road. I asked about Pinedale and he said that it was filling up fast, and that we should avoid it. Our companion Ron used to work in that part of Wyoming in the 1980s and knew the area well. We changed our plans to go to Daniel, WY, a small town population 263 via the back roads that he knew about. We were not alone! Even tiny Daniel was swelling up with people wanting to view the eclipse. We drove through Daniel towards Bondurant, an even smaller town. As we were driving through the National Forest, we saw a small dirt road leading into the forest, and we thought it might be worth a chance. We drove in about a quarter mile only to find several others had the same idea, but the viewing spot was just perfect, so we decided to stop and have a picnic.

Approximately 10:35AM we observed the first part of the moon passing in front of the sun. We kept looking up every five minutes only to see that the coverage was becoming greater by the moment. When the coverage was around 95% we began to notice the changes brought about by this event. The penumbra caused the shadows on the ground to have a fuzzy

line rather than the sharp line under normal condition. The light began to refract, creating rather spectacular moving images on the ground. It became noticeably cooler, and birds began returning to their roosting spots and crickets began to chirp. At 99% we were able to observe the "diamond ring" effect, where there is a bright ring with a brilliant spec of sun showing through. And then, TOTALITY! 100% coverage, and like magic, the sun's corona showed. Tiny red specs, known as Davies Beads appeared around the rim. There was a 360 degree sunset effect on the horizon graduating to a starry sky. For me, it was like looking into the eye of God! A nearly mystical experience. We experienced around 2 minutes of totality, and everyone around us was in awe of the spectacle. Then the moon began to pass away from the sun, and the light grew brighter and daylight began to cover the land again.

Having completed our objective, we began to head back to Salt Lake City. We stopped to visit Fossil Butte National Monument. This is a site which used to be a shallow sea around 55 million years ago. They have a great little museum showing all manner of fossils recovered there. Fossil fish of several species, bats, crocodiles, turtles and all manner of tropical plants were displayed and explained. Then on to Salt Lake where we stayed in a motel to rest and catch our flight back to LAX the next morning.

In conclusion, I can only reflect back on this adventure as a little bit crazy; to spend that kind of money and effort to go see an eclipse. But I am hooked! It was amazing! I would do it again if the opportunity presented itself again.

BIOGRAFIA d'un mecenes

Fabià Rubio

Fabià Rubio ha fet una donació al Casal de \$1000. En nom del Casal li donem les gràcies per la seva generosa aportació. Aquí teniu la seva biografia perquè el pugueu conèixer una mica millor.

Em dic Fabià Rubio tinc 35 anys, fill de pare català i de mare andalusa. Casat i amb tres fills. Sóc nascut a Terrassa, però he crescut entre Matadepera i Sabadell.

No vaig acabar l'E.S.O i vaig posar-me a treballar amb 16 anys com a repartidor de pizzes, amb 17 passo a treballar a l'Hotel Verdi de Sabadell com a grup i amb 18 a l'Hotel Arts de Barcelona, també com a grup, durant gairebé 2 anys. Allà aprenc el que significa l'excel·lència en tot el que es fa a la vida, de la mà d'en Victor Trias de Bes, a qui considero

un dels meus mestres i el que em va insistir que anés a viure un temps als EUA participant en el programa Work and Travel del govern nord-americà, el qual ell trobava imprescindible per a créixer professionalment i personalment. I no es va equivocar en absolut. Seguint els seus consells vaig viure a San Diego una temporada, a Berlín gairebé 6 anys i en fa 8 que sóc a Barcelona.

Sempre em vaig sentir català i mai identificat amb res espanyol, però tampoc mai m'havia plantejat ser independentista, com milions de catalans que per ignorància i/o per manca d'informació a través de mitjans de comunicació, no sabien els greuges que havia patit o que patia Catalunya. Ara bé, no es fins al 2007 (ja residia a Berlín), a través de la Fundació Catalunya Empresa Oberta i el Casal Català de Berlín, que organitzen els Catalan Thursday, unes reunions en què cada setmana venia un ponent destacat per parlar de Catalunya i els seus àmbits. En aquestes trobades em sento més nacionalista que mai i aprenc a tenir una visió més àmplia sobre Catalunya. Allà escolto per primer cop, a través del president de la Fundació CEO, que es preveuen canvis en el futur polític, social i econòmic a Catalunya, amb un horitzó real d'assolir un estat propi i sento un convenciment d'ajudar a la causa de manera directa.

Això, però, no es materialitza fins al Març/Abril de 2010 després de conèixer en una conferència al Cercle Català de Negocis a la Roca del Vallès, de la mà del llavors vicepresident Jaume Vallcorba, en què em vaig transformar en un activista de l'independentisme incondicional 24/7, doncs la reacció a la conferència, em fa entendre que la causa independentista no és només legítima sinó que és vital per a la nostra supervivència, necessària per a poder recuperar la nostra dignitat històrica i social i tenir prosperitat en el futur.

Però com en tota causa, li mancaven recursos econòmics i mitjans de comunicació que propaguessin el missatge, perquè, cal recordar que al 2010 no hi havia cap mitjà de comunicació de ràdio o TV que parlés d'independència; simplement era un tema tabú.

La frustració de conèixer de primera mà el que li passava a Catalunya a través del CCN i de saber que no se'n parlava als mitjans de comunicació, va fer que es convertís en una obsessió per a mi, així com que a les següents eleccions autonòmiques guanyés la nova coalició de partits sobiranistes Solidaritat Catalana o Reagrupament i declarés la independència.

Aquest era l'objectiu i quan proposo a la junta del CCN que es creï un mitjà de comunicació integral, veig que no es disposa de capital i això em porta literalment a sortir del negoci familiar immobiliari i aconseguir els diners necessaris amb vendes d'actius per poder muntar el primer mitjà de comunicació independentista integral del país (ràdio FM a Barcelona 94.2, ràdio internet i diari digital), aconseguixo 400.000 € propis i vaig fundar Som Ràdio a través de la Fundació Privada Som.

Situada a les torres TRADE de Barcelona, on érem 136 voluntaris de dilluns a diumenge durant pràcticament 24 hores al dia. Per allà passaren centenars de persones que encara avui en dia són rellevants, com és el cas del nostre vicepresident Oriol Junqueras, Oriol Pujol, l'expresident del Barça Joan Laporta o de l'Albert Rivera de Ciutadans i Andrea Levy del PP només per anomenar-ne alguns. Amb Som Ràdio, per primer cop en la història s'aconsegueix que es parli de la independència de Catalunya a totes les entrevistes i a totes les taules de debat, fos quina fos la ideologia dels convidats.

Durant el 2010 també conec la Fundació Institut Nova Història amb l'Albert Codinas i en Jordi Bilbeny, que tenen com a objectiu recuperar la nostra història i desmuntar la manipulació per part de l'Estat espanyol i abans per Castella. Després que els fes la donació més gran que s'havia fet mai, em declaren patró protector de la fundació.

Però al 2011, després de 8 mesos al capdavant de Som Ràdio amb moltes pressions, amenaces, sabotatges de senyal i manca de suports econòmics en patrocinis o donacions se m'acaben els recursos i m'arruïno, literalment, sense tenir diners ni per gasolina i em veig obligat a tancar el mitjà; el mateix dia que tanca el mitjà, neix la meva primera filla, és el 27 de Març de 2011. Després de tenir uns mesos de reflexió i recuperació tant econòmica com personal, vaig fundar l'Associació d'Amics del Mossos d'Esquadra, aconseguint que, juntament amb Sindicats de la Policia Catalana es forçés el Govern Català a proporcionar armelles antibales i guants antitall com a part de l'uniforme.

També vaig fundar l'Associació d'Amics per l'Abolició dels Peatges Catalans, pare del moviment social NO VULL PAGAR, en el qual per primer cop Abertis i altres se senten amenaçats i s'obre un debat sobre com acabar amb els peatges, pronosticant que amb la Independència, no hi hauria més peatges com els coneixem avui.

Des de 2010 fins ara he finançat entitats i particulars compromesos amb el nostre País i des del 2013 no he estat al capdavant de cap projecte independentista de manera directa, només com a mecenes o fent de voluntari, com és el cas de l'Assemblea Nacional Catalana, en què vaig finançar i vaig ser productor executiu del vídeo promocional que podeu trobar a YouTube "És a les teves mans" del director Lluís Danès i amb motiu de la VIA CATALANA a la Diada nacional del 2013, data en què es va aconseguir el rècord Guinness de la cadena més llarga del món.

Després de 6 anys picant pedra en tots els sentits, sense vacances, fent créixer la família, aprenent el difícil equilibri vital i d'implicació que hi ha d'haver entre idealisme, família i negocis, decidim amb la dona i els 3 fills, passar unes llargues vacances a Califòrnia, concretament a Irvine.

Un bon dia, comprant al supermercat Target d'Irvine ens trobem per casualitat amb una família que parlava català, fet que ens va alegrar molt. Es tracta de la Mònica Romano i la seva família, i quan ens posem a xerrar preguntant-nos els uns als altres per la nostra estada als EUA, nosaltres els hi expliquem que estem de passada i ells ens expliquen que són residents i acaben de tenir el seu primer fill.

Quan els hi pregunto si el Casal Català de Califòrnia és actiu i si us trobeu habitualment, em diuen que sí i que coincidint amb la nostra estada a Califòrnia, el casal celebrarà la revetlla de Sant Joan i la Mònica ens facilita el fullet de la revetlla i ens posem en contacte amb la Carme Roig, que ens convida a participar-hi.

Vam anar-hi molt il·lusionats, perquè no passa cada dia que puguis conèixer patriotes a l'exterior, i encara menys que et convidin a casa seva i que celebri la revetlla de Sant Joan amb ells!

Parlant per telèfon amb la incansable i generosa Carme Roig sobre què feiem a Irvine, ens va convidar a participar a la reunió de la junta del Casal prèvia a la Revetlla i allà quedo sorprès de la dedicació, il·lusió i compromís que els membres de la junta del Casal Català de Califòrnia tenen pel nostre País, tradicions, cultura i en definitiva per mantenir la flama catalana encesa.

Per aquest motiu vaig fer la petita aportació al Casal Català de Califòrnia, perquè sé de primera mà que tots els

projectes socials mereixen suport i per això sempre es necessiten donacions i ajudes tant humanes com econòmiques, perquè rutllin. Encantat de veure qui sou, què feu i com ho feu, no podia donar un altre suport que el que portava a la butxaca i convençut, amb els ulls tancats després d'haver-vos conegut, sé que la flama de la nostra història, tradicions, cultura; dels nostres sentiments i del nostre futur, es mantindrà viva amb la feina que feu al Casal Català de Califòrnia.

Com a català només us puc donar les gràcies per la impagable tasca que feu, no canvieu mail
SOU COLONUTS!

BIOGRAPHY OF A PATRON. FABIÀ RUBIO

Fabià Rubio made a donation of \$1000 to the Casal. We thank him in the name of Casal for such a generous donation. So that you may get to know him a little better here is, in his own words, his short biography.

My name is Fabià Rubio. I am 35, the son of a Catalan father and an Andalusian mother. I am married and have three children. I was born in Terrassa but grew up in Matadepera and Sabadell.

I never graduated from high school. I started working at 16 distributing pizzas. At 17 I worked for a year at the Hotel Verdi of Sabadell as a bellboy and at 18 I moved to the Hotel Arts of Barcelona, also as a bellboy. There I learned about the excellence of what we can do in life. I learned this from Victor Trias de Bes whom I consider one of my mentors. He insisted I travel to the US to participate in the US program Work and Travel which he considered indispensable to grow both professionally and personally. He was not at all mistaken. Following his advice I lived in San Diego for a period, then I went to Berlin for 6 years and now I have been in Barcelona for 8 years. I always felt I was Catalan and never identified myself as being a Spaniard. At the same time I never considered myself a being pro-independence. I was like millions of other Catalans who through ignorance and/or lack of information through the media, are ignorant of the grievances Catalonia has had or was suffering.

However in 2007 (I was then living in Berlin), through the Catalunya Empresa Oberta Foundation and the Casal Català of Berlin, I attend the recently organized Catalan Thursdays. These were meetings at which once a week a well-known speaker was invited to give a talk on Catalonia and its environs. At these meetings I became more of a nationalist than ever before and I became aware of a broader vision of Catalonia. There I heard for the first time, through the foundation's CEO, that changes were in store for the political, social and economic future of Catalonia, and a true horizon to achieve its own statehood was within reach. I felt convinced that I must help in this cause in a direct manner. This did not come to fruition however until March/April of 2010 after attending a talk at the Cercle Català de Negocis (CCN) at Roca del Vallés by the then vice president Jaume Vallcorba, in which I became a 24/7 unconditional activist for independence. This was because I understood then that the cause for independence was not only legitimate but vital for our survival, it was necessary to achieve our historical and social dignity and to have a prosperous future. But as with all endeavors it lacked economic resources and the communication media to propagate its message. Because we must remember that in 2010 there was no radio or TV stations that talked about independence. The subject was taboo.

The frustration of learning firsthand what was going on in Catalonia through the CCN and to know that the media was not discussing it became my obsession. I wanted to find the way that in the upcoming elections of Spain's autonomous

When I asked them if Casal dels Catalans de California was active and if it meets regularly, they inform us that they do and that shortly Casal will be celebrating the festivity of Saint John and Monica provides us with a flyer of the party. We get in touch with Carme Roig who invites us to it.

We went there very happily, because it is not every day that you can meet a compatriot abroad, and less if she invites you to her home to celebrate with them the Revetlla, Saint John's Eve festivity!

Speaking on the phone with the tireless and generous Carme Roig about what we were doing in Irvine, she invited us to attend Casal's board of directors meeting prior to the Revetlla and I was surprised by the tireless dedication and commitment of the members of the board of Casal, maintaining the traditions, culture and the flame of Catalonia alight.

For this reason I made a small contribution to Casal dels Catalans de California, because I know firsthand that all of their social projects deserve support and donations are always a help together with the people's volunteer work. I was delighted to know who you are, what you do and how you do it. I am convinced, after meeting you that the flame of our history, traditions and culture, of our feelings and our future, will be maintained alive with the work you all do at Casal dels Catalans de California.

As a Catalan I can only thank you for your priceless work. Never change! YOU ARE GREAT!

